

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Черкаської медичної академії

Інна ГУБЕНКО

КОНЦЕПЦІЯ

національно-патріотичного виховання студентської молоді Черкаської медичної академії

Концепцію розглянуто

та схвалено Вченою радою

Черкаської медичної академії

Протокол № 3 від 29.10.2024р.

Голова Вченої ради Інна Губенко

Введено в дію наказом від 29.10.2024 № 95-1

ЗМІСТ

Передмова	
I. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	3
1.1. Основні завдання, спрямовані на досягнення мети національно-патріотичного виховання студентської молоді	5
1.2. Принципи національно-патріотичного виховання	7
2 , ОСНОВНІ НАПРЯМКИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	8
2.1. Національно-патріотичне виховання	8
2.2. Інтелектуально-духовне виховання	10
2.3. Моральне виховання	11
2.4. Громадянсько-правове виховання	13
2.5. Трудове виховання	14
2.6. Естетичне виховання	16
2.7. Екологічне виховання	17
2.8. Фізичне виховання, здоровий спосіб життя	18
3. ОРГАНІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ	19
3.1. Суб'єкти, що забезпечують реалізацію виховної роботи ЧМА	19
3.2. Виняткова роль викладача у виховному процесі	20
3.3. Розвиток студентського самоврядування як фактор удосконалення виховного процесу	21
4 ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ	22

ПЕРЕДМОВА

Сьогодні, у період війни, яку російська федерація розв'язала і веде проти України, Українська держава та її громадяни стають безпосередніми учасниками процесів, які мають надзвичайно велике значення для подальшого визначення, першою чергою, своєї долі, долі своїх сусідів, подальшого світового порядку. В сучасних важких і болісних ситуаціях викликів та загроз, і водночас, великих перспектив розвитку, кардинальних змін у політиці, економіці, соціальній сфері пріоритетним завданням суспільного поступу, поряд із забезпеченням своєї суверенності й територіальної цілісності, пошуками шляхів для інтегрування в європейське та євроатлантичне співтовариство, є визначення нової стратегії виховання як багатокomпонентної та багатовекторної.

Ідеалом виховання виступає різнобічно та гармонійно розвинений національно свідомий, високоосвічений, життєво-компетентний громадянин, здатний до саморозвитку та самовдосконалення.

У період особливих умов сьогодення виникає нагальна потреба переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на посилення національно-патріотичного виховання молоді – формування нового українця, що діє на основі національних та європейських цінностей.

Головною домінантою національно-патріотичного виховання є формування у особистості ціннісного ставлення до навколишньої дійсності та самої себе, активної за формою та моральної за змістом життєвої позиції. Також національно - патріотичне виховання має здійснюватися на прикладах мужності та героїзму учасників революційних подій в Україні у 2004, 2013 - 2014 років, Героїв Небесної Сотні, учасників антитерористичної операції та операції об'єднаних сил у Донецькій та Луганській областях, спротиву окупації та анексії Автономної Республіки Крим російською федерацією, війни російської федерації проти України.

В основу системи національно-патріотичного виховання покладено ідею розвитку української державності як консолідуючий чинник розвитку суспільства й нації в цілому. Форми й методи виховання базуються на українських народних традиціях, кращих надбаннях національної та світової педагогіки й психології.

Сьогодні сформоване соціальне замовлення на ефективні виховні системи й технології.. Створюються реальні умови для прояву творчих здібностей молодих людей. Сучасна молодь добре інформована щодо процесів в різних сферах науки, техніки, соціального життя; динамічно оволодіває сучасними комунікаційними технологіями.

Усе це створює сприятливі умови для розвитку національно-патріотичного виховання як пріоритетної сфери соціального життя країни, підвищення його статусу та розвитку потенціалу, досягнення якісно нових результатів у духовно-моральному, національному, патріотичному, трудовому,

художньо-естетичному, екологічному вихованні підростаючого покоління.

Освіта - це засіб формування знань, світогляду і віри, мудрості і високої свідомості, доброчесності та культури. Головна мета освіти - сприяти розвитку характерів людей і поколінь, що досягається через синтез виховання і навчання, патріотизму і професійності, багатовікового досвіду народів на ґрунті національної філософії, розуміння того, що кожна людина - це неповторний світ, специфічно обдарованої від природи особистості, і завдання педагога полягає у тому, щоб допомогти пізнати себе, створити і реалізувати себе, бо тільки так повністю реалізує себе кожна нація. Гуманістичні ідеї освіти яскраво втілює великий мислитель Г. Сковорода, який відзначив, що головне для кожного - стати людиною, а це означає - стати собою, шляхом до чого є пізнання та самопізнання, творення і самотворення. Свідома діяльність людини, індивіда, який керується знаннями, професіоналізмом, усвідомленням власної відповідальності як за себе, так і за суспільство в цілому, має стати домінуючою тенденцією нашого часу. Тому формування особистості сучасного типу, громадянина й патріота суверенної Української держави є одним із найважливіших завдань сьогодення, реалізація якого покладається на систему освіти, де провідна ланка - заклад вищої освіти.

Органічне поєднання навчання та виховання в академії дає можливість забезпечити підготовку висококваліфікованих спеціалістів, молодь, свідомо діючу, морально зрілу, соціально не байдужу, адже ідеалом виховання є гармонійно розвинена, високоосвічена, соціально активна та національно свідомою людиною, яка наділена глибокою громадянською відповідальністю, високими духовними якостями, родинними й патріотичними почуттями, є носієм найкращих надбань національної культури, здатна до саморозвитку та самовдосконалення.

Заходи з виховної роботи здійснюються згідно з Законом України «Про вищу освіту», Законом України «Про освіту», наказу МОН України № 527 від 06 червня 2022 року «Про Концепцію національного виховання в системі освіти» відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09.10.2020 року №932 «про затвердження плану дій щодо реалізації Стратегії національно-патріотичного виховання на 2020-2025 роки» та рішень Вченої ради ЧМА

МЕТА І ЗАВДАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Мета національно-патріотичного виховання полягає у створенні засад для системної і цілеспрямованої діяльності щодо виховання молодої людини — патріота України, готового самовіддано розбудувувати її як суверенну, демократичну, правову і соціальну державу, виявляти національну гідність, готового до виконання громадянських та конституційних обов'язків, знати і

цивілізовано відстоювати свої права, сприяти миру і злагоді в суспільстві, сприяти єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави, бути конкурентоспроможним, успішно самореалізуватися в соціумі як громадянин, сім'янин, професіонал, носій української національної культури.

Національно-патріотичне виховання є складовою загального виховного процесу підростаючого покоління, головною метою якого є набуття молодими громадянами 14-40 річного віку соціального досвіду, готовності до виконання громадянських і конституційних обов'язків, із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин, формування особистісних рис громадянина Української держави, фізичної досконалості, моральної, художньо-естетичної, інтелектуальної, правової, трудової, екологічної культури.

Здійснення системного національно-патріотичного виховання є однією з головних складових національної безпеки України.

Національно-патріотичне виховання молоді - це комплексна і цілеспрямована діяльність всього персоналу академії, проректорів, деканів, зокрема заступника з виховної роботи, завідувача кафедри, завідувача відділення, голів циклових комісій, кураторів, керівників навчальних груп, викладачів. Виховна робота у напрямі національно-патріотичного виховання має здійснюватися із залученням громадських об'єднань та благодійних організацій щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу.

Національно-патріотичне виховання формується на прикладах історії становлення Української державності, українського козацтва, героїки визвольного руху, на прикладах мужності та героїзму учасників революційних подій в Україні у 2004, 2013 - 2014 років, Героїв Небесної Сотні, учасників антитерористичної операції та операції об'єднаних сил у Донецькій та Луганській областях, спротиву окупації та анексії Автономної Республіки Крим російською федерацією, війни російської федерації проти України, досягнень у галузі політики, освіти, науки, культури і спорту.

Національно-патріотичне виховання включає в себе соціальні, цільові, функціональні, організаційні та інші аспекти, охоплює своїм впливом усі покоління, пронизує всі сторони життя: соціально-економічну, політичну, духовну, правову, педагогічну, спирається на освіту, культуру, науку, історію, державу, право.

Це передбачає визначення і реалізацію першочергових і перспективних

заходів, спрямованих на формування громадсько активної життєвої позиції молодих громадян, психологічної готовності до добровільного вступу на військову, державну службу та зразкове виконання службових обов'язків.

Формування національної інтелігенції, сприяння збагаченню і оновленню інтелектуального генофонду нації, виховання її духовної еліти - це мета, що стоїть перед вищими навчальними закладами на одному рівні з підготовкою висококваліфікованих фахівців. Досягнення мети виховання можливе лише за умови комплексного підходу і залучення до цієї роботи всього професорсько-викладацького складу ЧМА, адміністрації, органів студентського самоврядування та громадських об'єднань студентської молоді.

Система заходів з виховання студентів ЧМА базується на основних положеннях Концепції національно-патріотичного виховання молоді з урахуванням органічного взаємозв'язку процесу навчання та виховання.

Головною метою виховання, на досягнення якої спрямовуються зусилля викладацького колективу, громадських організацій є формування цілісної і гармонійно розвиненої особистості з високою національною самосвідомістю. Така особистість - це, насамперед, громадянин Української держави, її патріот, гуманіст, для якого пріоритетом є загальнолюдські й загальнодержавні цінності, це людина з високою фаховою підготовкою й широким світоглядом, розвинутим інтелектом, належним рівнем загальної, політичної та правової культури. Національно-патріотичне виховання має сприяти єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави. Отже, йдеться про необхідність систематичного і цілеспрямованого виховання національного типу особистості, формування в неї національної свідомості і самосвідомості, чим досягається духовна єдність поколінь, наступність національної культури і безсмертя нації.

1.1. Основні завдання, спрямовані на досягнення мети національно - патріотичного виховання студентської молоді

Мета національно-патріотичного виховання молоді може бути досягнена шляхом реалізації таких **виховних завдань**:

- забезпечення сприятливих умов для самореалізації особистості в Україні відповідно до її інтересів та можливостей;
- виховання правової культури, поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки - Герба, Прапора, Гімну України та історичних святинь;
- сприяння набуттю молоддю соціального досвіду, успадкування духовних та культурних надбань українського народу;
- формування мовної культури, оволодіння та вживання української мови як духовного коду нації;
- формування духовних цінностей українського патріота: почуття патріотизму, національної свідомості, любові до українського народу, його

історії, Української Держави, рідної землі, родини, гордості за минуле і сучасне на прикладах героїчної історії українського народу та кращих зразків культурної спадщини;

- відновлення і вшанування національної пам'яті, пам'яті загиблих у війні з росією проти України

- утвердження в свідомості громадян об'єктивної оцінки ролі українського війська в українській історії, спадкоємності розвитку Збройних Сил у відстоюванні ідеалів свободи та державності України і її громадян, формування психологічної та фізичної готовності молоді до виконання громадянського та конституційного обов'язку щодо відстоювання національних інтересів та незалежності держави, підвищення престижу і розвиток мотивації молоді до державної та військової служби;

- забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, людей похилого віку, турбота про молодших та людей з особливими потребами;

- сприяння діяльності організацій, клубів та осередків громадської активності, спрямованих на патріотичне виховання молоді; підтримання кращих рис української нації — працелюбності, прагнення до свободи, любові до природи та мистецтва, поваги до батьків та родини;

- створення умов для розвитку громадянської активності, професіоналізму, високої мотивації до праці як основи конкурентоспроможності громадянина, а відтак, держави; сприяння розвитку фізичного, психічного та духовного здоров'я; задоволення естетичних та культурних потреб особистості; виховання здатності протидіяти проявам аморальності, правопорушень, бездуховності, антигромадської діяльності; створення умов для посилення патріотичної спрямованості телерадіомовлення та інших засобів масової інформації при висвітленні подій та явищ суспільного життя;

- реалізація індивідуального підходу до особистості та виховання; забезпечення умов для самореалізації особистості відповідно до її здібностей, власних і суспільних потреб та інтересів; розвиток світоглядної культури молодої людини, її ціннісних орієнтацій і створення умов для вільного світоглядного вибору; професійне виховання, яке передбачає становлення юнаків і дівчат як

- досвідчених фахівців, які досконало володіють професійними знаннями, вміють творчо застосовувати їх на практиці, приймати нестандартні рішення, готових до роботи в умовах ринкових відносин;

- уведення молодих людей у світ господарського, соціального, політичного, культурного досвіду цивілізації і свого народу;

- оволодіння результативними методами та навиками набуття нових знань, формування потреби у постійному інтелектуальному, духовному і моральному збагаченні та самовдосконаленні.

Виховна робота несумісна з пропагандою насильства, жорстокості,

міжнаціональної ворожнечі, людиноненависницьких теорій, поглядів, спрямованих на підрив державних інтересів України, та має світський характер.

1.2. Принципи національно-патріотичного виховання

Запорукою ефективності виховного процесу є органічне поєднання системи принципів **національно-патріотичного виховання** в цілісну систему, яка забезпечує досягнення відповідних результатів - міцно і органічно засвоєних загальнолюдських і українських національних цінностей. Національно-патріотичне виховання спирається на загальнопедагогічні принципи виховання, такі як дитиноцентризм, природовідповідність, культуровідповідність, гуманізм, врахування вікових та індивідуальних особливостей. Водночас національно-патріотичне виховання має власні принципи, що відображають його специфіку. Серед них:

- принцип національної спрямованості, що передбачає формування національної самосвідомості, виховання любові до рідної землі, природи, українського народу, шанобливого ставлення до його культури, історії, традицій; поваги до культури всіх народів, які населяють Україну; здатності зберігати свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави;
- принцип самоактивності й саморегуляції забезпечує розвиток у вихованця суб'єктних характеристик; формує здатність до критичності й самокритичності, до прийняття самостійних рішень; виробляє громадянську позицію особистості, почуття відповідальності за її реалізацію в діях та вчинках;
- принцип полікультурності передбачає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, створення для цього необхідних передумов: формування відкритості, толерантного ставлення до відмінних ідей, цінностей, культури, мистецтва, вірувань; здатності диференціювати спільне і відмінне в різних культурах, спроможності сприймати українську культуру як невід'ємну складову культури загальнолюдської
- принцип соціальної відповідності обумовлює потребу узгодження змісту і методів національно-патріотичного виховання з реальною соціальною ситуацією, в якій організовується виховний процес, і має на меті виховання в дітей і молоді готовності до захисту України та ефективного розв'язання життєвих проблем на основі сформованих цінностей;
- принцип історичної і соціальної пам'яті спрямований на збереження духовно-моральної і культурно-історичної спадщини українців та відтворює її у реконструйованих і осучаснених формах і методах діяльності;
- принцип міжпоколінної наступності, який зберігає для нащадків зразки української культури, етнокультури народів, що живуть в Україні;
- принцип гуманізації виховного процесу зосереджує увагу на особистості як вищій цінності;
- принцип суб'єкт-осуб'єктної взаємодії передбачає, що учасники виховного

процесу виступають рівноправними партнерами у процесі спілкування, беруть до уваги точку зору один одного, визнають право на її відмінність від власної, узгоджують свої позиції;

- принцип цілісності означає, що **виховання** організовується як системний педагогічний процес, спрямований на гармонійний та різнобічний розвиток особистості, формування в неї цілісної картини світу, передбачає забезпечення наступності напрямів та етапів виховної роботи;

- акмеологічний принцип вимагає орієнтації виховного процесу на вищі морально-духовні досягнення і потенційні можливості особистості, створення умов для досягнення нею життєвого успіху, розвиток індивідуальних здібностей;

- принцип особистісної орієнтації означає, що загальні закони психологічного розвитку проявляються у кожній людині своєрідно і неповторно;

- принцип життєвої творчої самодіяльності передбачає становлення особистості як творця свого життя, який здатен приймати особисті рішення, і нести за них відповідальність, повноцінно жити і активно діяти, постійно самовдосконалюватися, адекватно і гнучко реагувати на соціальні зміни;

врахування індивідуальних задатків і здібностей студентів, рівнів їхнього інтелектуального та загальнокультурного розвитку, специфіки курсу навчання і майбутньої спеціальності;

партнерство як форма стосунків між викладачами і студентами, співпраця у вирішенні питань навчання, відпочинку, побуту, підтримка і стимулювання студентських ініціатив;

єдність навчання, виховання та науково-дослідної роботи, що передбачає добросовісне виконання кожним студентом своїх функціональних обов'язків і громадських доручень, участь у науково-дослідній роботі та громадському житті групи, курсу, факультету, академії;

цілісність і системність виховного впливу на студентів ректорату, деканату, кафедр, інших структурних підрозділів академії у, викладачів, студентських самоврядних організацій; пріоритет загальнолюдських цінностей, їх органічне поєднання з цінностями національними.

2. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Реалізація вищезазначених основних завдань і принципів виховної роботи в академії здійснюється у **наступних пріоритетних напрямках виховання:**

2.1. Національно-патріотичне виховання:

- формування національної свідомості і відповідальності за долю України;
- виховання любові до рідної землі, її історії, відновлення і збереження історичної пам'яті;
- виховання готовності стати, у разі потреби, на захист суверенітету та

територіальної цілісності України;

- культивування кращих рис української ментальності (працелюбності, індивідуальної свободи, глибокого зв'язку з природою та ін.);

- виховання бережливого ставлення до національного багатства країни, мови, культури, традицій.

Нажаль до сьогодні українська освіта не мала переконливої і позитивної україноцентричної традиції, досвіду щодо виховання патріотизму у молоді, у попередні часи боялися взагалі терміну «національний», а «патріотичне виховання» сприймали винятково в етнонародному або неорадянському вимірі

Національне виховання - це історично обумовлена і створена самим народом система ідей, поглядів, переконань, ідеалів, традицій, звичаїв та інших форм соціальної практики, спрямованої на організацію життєдіяльності підростаючих поколінь, виховання їх у дусі природно- історичного розвитку матеріальної і духовної культури нації. Система виховання ґрунтується на ідеях національного світогляду, філософії, ідеології, а не на ідеях якогось вчення чи якоїсь партії, громадсько- політичної організації. Національна система виховання ґрунтується на засадах родинного виховання, народної педагогіки, наукової педагогічної думки, що увібрали в себе надбання національної виховної мудрості. Вона охоплює ідейне багатство народу, його морально-естетичні цінності, трансформовані в засобах народної педагогіки, народознавства, принципах, формах і методах організації виховного впливу на молодь (теоретичний аспект), а також постійну і систематичну виховну діяльність сім'ї, державних і громадських навчально-виховних закладів, осередків (практичний аспект).

Національне виховання ґрунтується на таких фундаментальних принципах, як природовідповідність, народність, етнізація виховання, гуманізм, демократизм, зв'язок виховання з життям, переконань поваги гордості до культурного та історичного минулого України, і трудовою діяльністю народу, поєднання педагогічного керівництва з самодіяльністю студентів, реалізація народознавчого, людинознавчого і особистісного підходів у процесі навчання і виховання та ін.

Метою патріотичного виховання є формування у студентів поваги та любові до Батьківщини, відданості, готовності захищати, збагачувати її особистою працею, максимальне сприяння вивченню студентами державної мови та досконалому її володінню.

Принципово важливим є вивчення історії, культури, традицій, звичаїв України, кращих досягнень у галузях науки, освіти, техніки, мистецтва як минувшини, так і сучасності. Патріотичне виховання здійснюється з урахуванням специфіки навчальних дисциплін на лекціях, семінарах, практичних заняттях та у позаурочний час.

Значний виховний потенціал мають такі дисципліни, як історія України,

захист України, українська мова, культурологія, політологія, організація медичного забезпечення військ та інші дисципліни професійної підготовки. На першому курсі всі студенти всі, за участю викладачів кафедр гуманітарних дисциплін та кураторів академічних груп знайомляться з експозицією Черкаського краєзнавчого музею.

Патріотизм - це поєднання знань, почуттів і дій. Патріотичне виховання не протиставляється, а органічно доповнюється національним та інтернаціональним вихованням. У процесі патріотичного виховання культивуються кращі риси української ментальності - любов до України, захист Батьківщини, працелюбність, індивідуальна свобода, зв'язок із природою, щирість і доброта, гостинність, повага до рідних та ін. Істинний патріот - це завжди людина національно зріла.

Інтернаціональне виховання - це залучення молодих людей до економічних, політичних, соціальних, культурологічних та інших цінностей, створених народами світу, формування поваги до міжнародного суспільного досвіду, бажань і вмінь його переймати, допомагати представникам інших етносів, суспільств та держав у вирішенні питань і проблем, які у них існують. Однією з базових основ цього напрямку виховання є кількісне і якісне зростання обсягу знань студентів про інші етноси (народи), держави, суспільства, їх досягнення у різних сферах людської життєдіяльності. Важливо під час навчального процесу постійно підкреслювати інтернаціональний характер науки, звертати увагу на співпрацю народів і держав у вирішенні проблем глобального характеру.

Важливе значення для формування у молодих людей інтернаціональних почуттів має вивчення іноземних мов, впровадження у навчальний процес в академії європейських технологій навчання і критеріїв оцінок знань, стажування та участь у міжнародних конференціях, співпраця ЧМА з провідними вищими навчальними закладами України та інших держав, виступи перед студентами викладачів академії, які працювали або стажувались за кордоном, лекції іноземних фахівців, проведення тематичних «круглих столів», відвідування виставок, на яких представлені новітні досягнення іноземних науковців, фахівців, фірм, підприємств у галузях освіти, науки, техніки та медицини.

Інтернаціональне виховання органічно доповнює патріотичне виховання, допомагає глибше усвідомити місце і роль України у світі, чіткіше визначити шляхи її інтеграції у європейське і світове співтовариства.

2.2. Інтелектуально-духовне виховання:

- розвиток пізнавального інтересу, творчої активності, мислення;
- виховання потреби самостійно здобувати знання та готовності до застосування знань, умінь у практичній діяльності;
- реалізація особистісного життєвого вибору та побудова професійної кар'єри на основі здібностей і знань, умінь і навичок

- виховання усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою, правами людини та її патріотичною відповідальністю;
- виховання здатності формувати та відстоювати власну позицію.

2.3. Моральне виховання:

- формування почуття власної гідності, честі, свободи, рівності, працелюбності, самодисципліни;
- формування моральної культури особистості, засвоєння моральних норм, принципів, категорій, ідеалів суспільства на рівні власних переконань;
- становлення етики міжетнічних відносин та культури міжнаціональних стосунків;
- формування ціннісних орієнтирів і громадянської самосвідомості
- формування особистісного світогляду як проекції узагальненого світосприймання.

Духовне та моральне виховання студента - це складна інтегральна система формування його особистісних якостей, які характеризують ступінь розвитку і саморозвитку моральних цінностей, переконань, мотивів, знань, умінь, почуттів і здібностей, які студент проявляє в різних ситуаціях морального вибору та моральної діяльності в порівнянні з тими високогуманними цінностями, принципами, правилами, які в сучасному соціокультурному середовищі прийнято вважати нормативними або ідеальними. Даним вихованням забезпечується освоєння студентами моральної культури суспільства, норм поведінки, стосунків між людьми, прийняття їх як правил, які регулюють власну життєдіяльність, усвідомлення критеріїв добра і зла. У результаті морального виховання досягається єдність етичних знань, моральних почуттів та переконань і потреб у високоморальних вчинках. Важливим показником міри моральності особистості є ступінь зрілості її основних моральних рис, таких, як совість, честь, гідність, патріотизм, доброта, відповідальність, сором, дисциплінованість, принциповість. Висока моральність - це завжди єдність слова і діла, чесність та порядність, сумлінне виконання людиною синівських, професійних, громадянських обов'язків, вірне служіння Україні. Втілюється моральність у конкретних вчинках, діях індивіда незалежно від сфери їх прояву.

У моральному вихованні поєднуються принципи і норми загальнолюдської моралі та національної моральної цінності. Моральне виховання пов'язане з правовим вихованням. Поєднуючись, вони забезпечують формування культури людської поведінки.

Студент є носієм певної моралі і виховується як під час навчально-виховного процесу, так і середовищем особистого буття. У зв'язку з цим важливу роль відіграють соціогуманітарні дисципліни, передусім етика, бесіди на моральну тематику, зустрічі з визначними людьми, бойовими захисниками героями нашої країни, читання художньої літератури, неухильне дотримання

правил внутрішнього розпорядку академії. Значний потенціал морального впливу на студентів має Студентська рада академії, клуби за інтересами .

Таким чином у процесі організації життєдіяльності студентів у культурно-освітньо-виховному просторі сучасного вищого навчального закладу складається система цілей, які орієнтують педагогічний персонал на розвиток виховання студента, в першу чергу, як Громадянина, як Фахівця, як Високоморальну, Інтелігентну, Творчу, Конкурентноздатну особистість, як людину Культури.

Виховання студента як Громадянина націлене на становлення патріота, здатною до захисту територіальної цілісності нашої держави тобто людини з активною громадянською позицією, орієнтованої на демократичні цінності та свободи, здатної до захисту прав та виконання обов'язків громадянина, відображених у Конституції України.

Виховання студента як Фахівця орієнтоване на розвиток:

- глибокої зацікавленості, любові до обраної професії, професійної самосвідомості, ерудиції та компетенції;
- усвідомлення професійного інтересу і відповідальності;
- здатності ставити творчі та ефективно вирішувати професійні завдання в обраній сфері професійної діяльності;
- готовності приймати нестандартні рішення;
- відкритості для нових досягнень науки, техніки і практики. Важливу роль у цьому процесі відіграє особистість викладача, в першу чергу дисциплін фахового спрямування.

Виховання студента як Високоморальної особистості орієнтовано на розвиток:

- високого рівня моральних чеснот (чесності, обов'язку, відповідальності, доброзичливості тощо);
- моральної культури, включаючи розуміння високоморальних національних і загальнолюдських цінностей;
- гуманістичних поглядів, переконань і світогляду.

Виховання студента як Інтелігентної особистості спрямоване на розвиток:

- високої культури спілкування та поведінки;
- високого рівня ерудиції;
- системності та критичного мислення;
- естетичної, художньої культури;
- прогресивних поглядів та переконань;
- толерантності та поважного ставлення до людей іншої національності та інших поглядів та переконань;

« здатності збереження кращих рис і традицій української інтелігенції.

Виховання студента як Творчої особистості зорієнтоване на розвиток:

- методологічної, дослідницької культури;

- творчо-пошукових умінь та здібностей;
- здібностей як до індивідуальної, так і до колективної творчості в обраній сфері професійної діяльності;
- здібностей до креативного, системного застосування знань у вирішенні професійних теоретичних і практичних завдань.

Виховання студента як Конкурентоздатної особистості націлене на розвиток:

- працьовитості;
- стресовитривалості;
- неперервного професійного саморозвитку;
- комунікативних і лідерських якостей;
- етично-правової відповідальності;
- прагнення виконувати та завершувати роботу на високому якісному рівні;
- прагнення постійно підвищувати свій рівень інформаційної культури.

Інтеграція всіх вищезгаданих якостей уможлиблює виховання студента як людини Культури, у зв'язку з цим велика відповідальність покладається на кафедри соціогуманітарних дисциплін та завідувачів відділень.

2.4. Громадянсько-правове виховання;

- прищеплення поваги до прав і свобод людини та громадянина;
- виховання поваги до Конституції, Законів України, державних символів України;
- виховання громадянського обов'язку перед Україною, суспільством;
- формування політичної та правової культури особистості;
- залучення студентської молоді до участі у добродійних акціях і розвитку волонтерського руху.

Правове виховання - це формування соціально зрілої, відповідальної поведінки юнаків та дівчат на основі знань, норм і принципів чинного законодавства України, поваги до прав і свобод інших людей, шанобливого ставлення до державних символів. Правова культура особистості невід'ємна від активної протидії особам, організаціям і установам, що порушують закони, зазіхають на територіальну цілісність і незалежність України, завдають збитків державі та її громадянам.

Важливою складовою цього напрямку виховання є правова освіта, яка забезпечується викладанням правових дисциплін, пропагандою чинного законодавства викладачами ЧМА, організацією зустрічей студентів і співробітників академії з працівниками правоохоронних органів, проведенням "круглих столів", вечорів запитань і відповідей, виставок тематичної літератури. Організаційно правова освіта здійснюється передусім викладачами кафедри гуманітарних дисциплін клубу «Закон»

Важливим засобом правового виховання в ЧМА є створення атмосфери вимогливості щодо сумлінного виконання студентами своїх прав та обов'язків (Закон України «Про вищу освіту» ст.54,55), дотримання положень і правил внутрішнього розпорядку академії, наказів ректора, розпоряджень адміністрації ЧМА..

Залучення студентської молоді до участі у добродійних акціях і волонтерського руху є важливим завданням студентського самоврядування.

Участь в організації та проведенні заходів із правового виховання беруть, студентська рада та студентський клуб «Закон».

2.5. Трудове виховання:

- формування особистості, яка свідомо та творчо ставиться до праці в умовах ринкової економіки;
- формування почуття господаря та господарської відповідальності;
- розвиток умінь самостійно та ефективно працювати.

Трудове виховання має на меті формування любові до праці та потреби у ній, потреби в набутті знань і вмінь професійно здійснювати діяльність, реалізувати через неї свої задатки і здібності, виконувати свої обов'язки професійно, відповідально, якісно. Трудове виховання ефективно впливає на становлення і розвиток волі, здатності цілеспрямовано переборювати труднощі, що виникають на життєвому шляху людини, сприяє усвідомленню цінності праці та її провідної ролі в утвердженні індивіда у суспільстві і розвитку суспільних відносин, вчить правильно організовувати трудовий процес, творчо, ініціативно та зацікавлено ставитись до самої праці, її результатів, до людей, які люблять і вміють працювати.

Трудове виховання здійснюється передусім шляхом залучення студентів до конкретних видів діяльності. Основний вид праці студентів - навчання. Належним чином організований навчальний процес спонукає студентів до цілеспрямованого набуття знань і досвіду, сумлінного виконання своїх обов'язків, оволодіння обраною професією. Формування поваги та любові до праці і потреби в ній відбувається також через залучення студентів до інших видів діяльності, зокрема громадсько-політичної, науково-дослідної, самоврядної, художньої самодіяльності, спортивних змагань, суспільно корисної праці.

Важливу роль у трудовому вихованні відіграють ректорат, адміністрація академії, кафедри студентське самоврядування. Оволодіння студентами спеціальними дисциплінами, навчальними курсами «Безпека життєдіяльності», «Основи охорони праці» «Психологія праці та управління» допомагає формувати культуру праці, слідувати у цій сфері законам розвитку людини, природи і суспільства.

Професійне виховання - взаємопов'язане з трудовим вихованням та є його логічним продовженням. Суттю професійного виховання виступає становлення

студента як фахівця. Вирішенню даного завдання підпорядковується діяльність усіх структурних підрозділів ЧМА, насамперед - ректорату, кафедр, циклових комісій а також кураторів та керівників груп і кожного викладача.

Навчальний процесі є основною ланкою професійного становлення студента. Тому принципово важливо поєднувати теорію і практику, з найбільшою ефективністю передавати студентам необхідний обсяг знань і вмінь, навчити їх систематично працювати над собою, вміло користуватися набутими знаннями. Лекції, практичні заняття, зустрічі з фахівцями, самостійні заняття у бібліотеці, науково-дослідна робота, підготовка курсових і дипломних робіт - далеко не повний перелік форм роботи на шляху професійного становлення молодих людей. Важливою у цьому процесі є особистість викладача, в першу чергу дисциплін фахового спрямування. Однією із складових професійного становлення є оволодіння знаннями та навиками роботи з людьми, психологічна готовність працювати в ринкових умовах та відповідати за результати своєї роботи. Результатом професійного виховання є любов і повага до обраної професії медика, глибокі та різнобічні фахові знання і вміння, творчий підхід індивіда до вирішення існуючих проблем, готовність приймати нестандартні рішення, особиста відповідальність за справу, відкритість для нових досягнень медицини, науки, техніки і практики.

Організують та проводять заходи цього напрямку органи студентського самоврядування ЧМА.

Виховання інформаційної культури у загальному розумінні - це виховання у сфері культури, пов'язаної із функціонуванням та користуванням інформацією в суспільстві, та її фільтрацією.

Модель інформаційної культури особистості складається з трьох компонентів:

- **когнітивний блок** (Інтернет грамотність; навички поводження з інформацією; уміння організувати пошук необхідної інформації; уміння працювати з відібраною інформацією: структурувати, систематизувати, узагальнювати, представляти у вигляді, зрозумілому іншим людям; уміння спілкуватися з іншими людьми за допомогою сучасних засобів передачі інформації тощо);

- **емоційно-ціннісний блок** (зміст інформаційних потреб та інтересів; мотиви звернення до різних джерел інформації та пов'язані з ними очікування; ступінь задоволення інформаційних потреб, самооцінка інформаційної компетентності тощо);

- **праксеологічний блок** (способи пошуку та канали отримання необхідної інформації; інтенсивність звернення до різних джерел інформації та їх характеристика; застосування отриманої інформації в різних сферах своєї діяльності; способи розповсюдження нової інформації, форми діяльності в Інтернеті тощо).

Виховання інформаційної культури починається з формування інформаційної складової - знань. Саме вони, трансформуючись далі в уміння і навички, закладають основу когнітивного блоку, а потім безпосередньо впливають на рівень інформаційної культури студентів. Інформаційна культура студентів стає визначальним фактором їх майбутньої трудової діяльності.

Виховання культури навчальної та науково-дослідної діяльності розглядається як цілісна, багатовимірна, багаторівнева, відкрита особистісно- , ціннісно-орієнтована система творчої самореалізації, саморозвитку, самовиховання, заснована на інтеграції логічних, інтуїтивних, евристичних, рефлексивних, емпатійних компонентів.

До найбільш ефективних педагогічних технологій, які забезпечують саморозвиток і самовиховання студентів, належать:

- технологія проблемно-пошукового навчання;
- особистісно-орієнтовані технології організації навчально-виховної діяльності студентів;
- тренінги творчого саморозвитку, особистісного росту, релаксації, аутотренінгу;
- ігри-дослідження;
- суб'єктно-орієнтовані дослідницькі практикуми;
- інформаційні технології.

2.6. Естетичне виховання:

- розвиток естетичних потреб і почуттів, художніх здібностей і творчої діяльності;
- формування у молоді естетичних поглядів, смаків, які ґрунтуються на українських народних традиціях та кращих надбаннях світової культури;
- вироблення умінь примножувати культурно-мистецькі надбання народу, відчувати і відтворювати прекрасне у повсякденному житті.

Естетичне виховання покликане забезпечувати становлення і розвиток у студентів відчуття, розуміння і потреби у красі, усвідомлення необхідності жити і творити за її законами, з позицій естетичних правил оцінювати явища і процеси навколишньої дійсності. Естетичне ставлення людини до світу пов'язане з емоційним переживанням, насолодою від сприйняття об'єктів, які розглядаються як довершені, гармонійні, красиві. Свідомість молодих людей - це відкрите поле для сприйняття різноманітних, нерідко суперечливих естетичних ідей, поглядів і теорій. Найважливішими завданнями цього напряму виховання є вироблення зрілих естетичних смаків, вміння відрізнити дійсно естетичні цінності від хибних, надуманих, формування потреби в естетизації умов праці та проживання. Також необхідно навчити юнаків і дівчат працювати і спілкуватися з іншими людьми красиво, отримувати естетичне задоволення від результатів діяльності.

Формування естетичної культури студентів відбувається як у процесі

навчання, так і в позанавчальний час. Теоретичним підґрунтям естетичного виховання виступають дисципліни соціально-гуманітарного спрямування, передусім історія, філософія, естетика, соціологія, психологія, культурологія. Чуттєво-емоційна компонента значною мірою реалізується через участь студентів у художній самодіяльності, гуртках і студіях, заходах, що проводить Студентська рада академії спільно з Радою трудового колективу, естетичне оформлення результатів праці студентів, відвідування театрів, виставок, музеїв, зустрічі з діячами літератури і мистецтва, проведення творчих вечорів, читання художньої літератури та поезії, слухання музики. Значну роль в естетичному вихованні відіграють національні естетичні традиції, народна творчість (фольклор, декоративно-прикладне мистецтво, та ін.).

Виховання культури поведінки та спілкування пов'язане з сукупністю набутих, усталених морально-естетичних і соціально значущих якостей особистості, які проявляються в повсякденному житті та умінні співіснувати з іншими людьми.

Виховання культури поведінки ставить за мету проявлення моральних вимог суспільства, закріплення в нормах, принципах й ідеалах, та їх інтеграцію в особистісний досвід, зокрема:

- зовнішній вигляд;
- автономність та ролі;
- імідж і презентацію;
- стиль життя і спілкування.

Виховання культури спілкування, в свою чергу, передбачає формування таких якостей як:

- гуманність, толерантність;
- уміння передбачати морально-психологічні наслідки своєї поведінки;
- здатність до компромісів.

2.7. Екологічне виховання:

- формування основ глобального екологічного мислення та екологічної культури;
- оволодіння знаннями та практичними вміннями раціонального природокористування;
- виховання почуття відповідальності за природу як національне багатство;
- виховання готовності до активної екологічної та природоохоронної діяльності.

Екологічне виховання спрямоване на утвердження у свідомості студентів знань про природу як єдину основу життя на Землі, переконань про необхідність

гуманного ставлення до неї, особисту відповідальність за майбутнє, формування вміння здійснювати діяльність, дбайливо оберігаючи

довкілля.

Хоча основні спеціальності в академії не мають прямого екологічного спрямування, нормативні курси все ж повинні викладатись зі спеціальним акцентуванням уваги на екологічних питаннях. Участь в екологічному вихованні беруть усі викладачі, куратори студентських академічних груп першого курсу, екологічний гурток. Важливе значення мають участь студентів в акціях екологічного характеру, зустрічі з вченими і представниками екологічних організацій.

Принципово важливим аспектом екологічного виховання є усвідомлення студентами потреби робити у процесі майбутньої професійної діяльності все від них залежне для забезпечення екологічно чистих умов виробництва.

Екологічне виховання здійснюється за участю кафедр ,циклових комісій, студентської ради, екологічного гуртка.

2.8. Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя:

- відповідальне ставлення до власного здоров'я, здорового способу життя;
- фізичне, духовне та ментальне загартування;
- формування знань і навичок фізичної культури в житті людини;
- забезпечення повноцінного фізичного розвитку студентів;
- формування потреби у безпечній поведінці, протидія та запобігання негативним звичкам, профілактика захворювань;
- створення умов для активного відпочинку студентів.

Фізичне виховання - це розвиток і зміцнення здоров'я студентів, їх фізичних задатків та здібностей, утвердження активного, здорового способу життя, вироблення вмінь самостійно використовувати форми і методи фізичної культури в процесі власної життєдіяльності. Даний напрям виховання включає пропаганду здорового способу життя і конкретну діяльність, спрямовану на фізичне вдосконалення та фізичне загартування молодих людей. У сучасних умовах надто важливими є робота зі студентами щодо роз'яснення шкідливості вживання алкогольних напоїв і наркотичних речовин, тютюнових виробів, проведення профілактичних заходів щодо попередження різноманітних захворювань. Фізичне здоров'я тісно пов'язане з психічним станом молодої людини. Відповідно до Всеукраїнської програми з ментального здоров'я за ініціативою О.Зеленської фізичне, духовне та ментальне загартування відбувається паралельно, з цією метою в ЧМА працює також психологічна служба.

Фізичне виховання здійснюється на заняттях із фізичної культури, через участь юнаків і дівчат у роботі спортивних секцій, клубів, під час спортивних змагань, . Організовує та проводить роботу в даному напрямі циклова комісія

профілактичної медицини та здорового способу життя, студентська рада ЧМА.

Кожен із напрямків виховної роботи спрямований на досягнення мети, вирішення конкретних завдань і передбачає використання відповідних форм та методів роботи. Постійна єдність, взаємодоповнюваність усіх напрямків виховання є важливою умовою результативності виховної роботи в цілому. Формування світоглядної культури передбачає збагачення і розвиток світогляду студентів як системи знань і переконань щодо навколишнього світу та свого місця у ньому, кристалізацію життєвих принципів особистісного буття, вироблення вміння відстоювати їх на практиці, виховання толерантності, поваги до людей, які мають інші світоглядні цінності.

Провідне значення у формуванні світоглядної культури студентів має належним чином організований навчальний процес, насамперед з дисциплін гуманітарної підготовки, як-от: філософії, історії України, релігієзнавства, соціології, психології та педагогіки, культурології, економічної теорії, політології та ін., а також дисциплін циклу природничо-наукової та загальноекономічної підготовки фундаментального та професійного спрямування. Важливе значення має також залучення молодих людей до активного суспільного життя, виконання ними громадських доручень, особиста ініціатива і участь у підготовці та проведенні культурно-масових і громадсько-політичних заходів.

Процес формування світоглядної культури здійснюється наплюралістичній основі й передбачає вільне світоглядне самовизначення кожної молодої людини.

3.ОРГАНІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

У ЧМА створена система виховної роботи, що дає можливість охоплювати виховним впливом всіх студентів - від першого курсу до останнього, здійснювати виховний процес як у навчальний, так і в позанавчальний час. Виховання студентів забезпечується через діяльність всіх структурних підрозділів академії - від студентської академічної групи до ректорату.

3.1. Суб'єкти, що забезпечують реалізацію виховної роботи в Академії:

Суб'єктами, які організовують забезпечення реалізації концепції національно-патріотичного виховання студентів академія, є:

Ректор

- Вчена рада академії;
- проректор з гуманітарних питань та зв'язків з громадськістю ;
- заступник з виховної роботи;

-декани факультетів

Завідувачі відділень

- завідувачі кафедр; та циклові комісії;

- голова ради трудового колективу;

- Студентська рада;
- Студентська рада гуртожитку;
- .- студентські громадські організації, клуби за інтересами;
- психологічна служба академії;
- науково-медична бібліотека;

Усі вищезазначені суб'єкти планують свою роботу, підводячи її підсумки в кінці навчального року з відповідними висновками подальшого поліпшення системи виховання в академії на наступний період.

З метою отримання знань про потреби та інтереси студентів, їх ціннісну орієнтацію, специфіку сприйняття процесів суспільного життя в академії, за допомогою практичного психолога проводяться соціологічні опитування студентів.

В організації та здійсненні процесу виховання широко використовуються можливості комп'ютерної техніки, в тому числі мережі Інтернет.

Контроль із метою отримання високих результатів виховної роботи, планування, реалізацію і координацію виховних заходів задля підвищення їх загальних підсумків покладені на проректора з виховної роботи.

3.2. Виняткова роль викладача у виховному процесі

Виняткову роль у вихованні відіграє викладач академії.

Ставлення викладацького складу ЧМА до роботи, до оточуючих, високий рівень професіоналізму, ерудиція, самодисципліна, психологічна стійкість (у реаліях сьогодення) прагнення до творчості сприяють розвитку подібних якостей і у студентському середовищі. Саме інтелігентність, комунікабельність, тактовність створюють таку атмосферу між викладачами і студентами, коли останні стають рівноправними суб'єктами одного процесу освіти і виховання, саморозвитку, соціокультурного визначення.

Робота по становленню громадянської і соціально-професійної позиції дає дієвий результат у тому випадку, коли вона проводиться не в повчальній раціоналізованій формі, а здійснюється ніби поступово, невимушено складає певну тональність в емоційному та моральному планах стосунків викладача і студентів. Тільки відповідним чином професійно й ідейно підготовлений та морально вихований викладач може зрозуміти всю масштабність завдань виховання майбутнього спеціаліста, проявити себе в якості справжнього педагога вищої школи.

Викладач академії завжди був вихователем, але сьогодні виховання може і мусить розумітися не як одночасна передача знань і оціночних суджень від старшого покоління до молодшого, але і як взаємодія та співробітництво викладачів і студентів у сфері їх спільного буття.

Авторитет викладача - інтегральна характеристика його професійної, педагогічної та особистісної позиції в колективі, яка проявляється в процесі взаємостосунків з колегами, студентами і здійснює вплив на успішність

навчально-виховного процесу.

Авторитет викладача складається з двох компонентів: авторитету професійного й авторитету особистості. Зараз на перше місце виходить особистість викладача, його яскрава, неповторна індивідуальність, яка здійснює на студентів виховний (педагогічний) та психотерапевтичний вплив.

Авторитет викладача формується із достатньо високого рівня розвитку трьох видів педагогічних умінь: «предметних» (наукові знання);

«комунікативних» (знання про своїх студентів і колег); «гностичних» (знання самого себе та вміння корегувати свою поведінку).

Можна диференціювати основні компоненти в діяльності викладача:

1. Конструктивна діяльність пов'язана з відбором, умінням будувати навчально-виховний матеріал та проектувати розвиток індивідуальності студента.

2. Організаційна діяльність включає організацію своєї поведінки (педагогічні дії в реальних умовах діяльності) на заняттях і поза ними; зворотний зв'язок зі студентами (точка зору, знання, інтерес).

3. Комунікативна діяльність - це спільна діяльність педагога та студента, побудова міжособистісної взаємодії (сприйняття і розуміння людьми один одного) і стосунків у процесі педагогічної діяльності, процес педагогічного спілкування.

4. Рефлексивна діяльність - уміння педагога аналізувати й адекватно оцінювати свою педагогічну діяльність, розвивати самосвідомість, яка проявляється в самопізнанні, самооцінці та саморегулюванні поведінки; прагнення до особистісного росту, самореалізації та саморегуляції.

Саме ці принципи повинні намагатися реалізовувати у своїй професійній діяльності викладачі академії, здійснюючи не лише освітній процес, але й виховний.

3.3 Розвиток студентського самоврядування як фактор удосконалення виховного процесу

Дана форма є особливою формою самостійної громадської діяльності студентів в реалізації функцій управління життям студентського колективу у відповідності з цілями та завданнями, які постають перед ними. Воно є елементом загальної системи управління виховним процесом у ЗВО та передбачає максимальне врахування інтересів та потреб студентів на основі вивчення громадської думки і конкретних ініціатив.

Можна узагальнити наступні основні завдання студентського самоврядування:

- формування у студентів відповідального і творчого ставлення до навчання, громадської діяльності та суспільно корисної праці;
- формування готовності до захисту України та виконання конституційного і громадянського обов'язку із захисту національних інтересів,

цілісності, незалежності України, з метою становлення її як правової, демократичної, соціальної держави;

- сприяння оволодінню кожним студентом навичками продуктивної самостійної роботи і наукової організації праці, всебічному розвитку особистості шляхом включення в різні види діяльності;

- забезпечення принципності, об'єктивності та компетентності в реалізації прав студентів;

- формування у членів колективу на основі самостійності навичок прийняття рішень із питань студентського життя, активної життєвої позиції, навичок управління державними і громадськими справами;

- виховання у студентів почуття господаря у ЧМА, поваги до закону, норм моралі та правил спільного проживання;

- створення умов нетерпимості до правопорушників, пияцтва та інших антисуспільних проявів;

- надання допомоги адміністрації, професорсько-викладацькому складу в організації та удосконаленні навчально-виховного процесу (через своєчасний всебічний аналіз якості знань студентів, причин низької успішності тощо);

- пошук і організація ефективних форм самостійної роботи студентів;

- активізація діяльності громадських організацій у ЧМА, надання допомоги в реалізації її статутних цілей і завдань;

- організація вільного часу студентів, сприяння всебічному розвитку особистості кожного члена студентського колективу;

- організація системи вивчення громадської думки студентів з найважливіших питань життя ЧМА та створення умов, за яких забезпечується участь кожного зацікавленого студента в обговоренні проблем, прийнятті та виконанні рішень;

- збереження бібліотечного, аудиторного, житлового фонду, фонду гуртожитку, спортивних споруджень та інвентарю тощо;

- установлення та підтримка контактів з молодіжними організаціями різних ЗВО України та інших країн.

4. Шляхи реалізації та очікувані наслідки реалізації Концепції

1. Організаційно-методичне забезпечення національно-патріотичного виховання у ЧМА здійснює: проректори, декани, заступник з виховної роботи, методичний відділ, завідувачі відділень, завідувач гуманітарної кафедри, директор медичної бібліотеки академії, голова ради трудового колективу, голова студентського самоврядування академії, керівники та куратори. груп..

2. Головною метою є втілення в життя Концепції національно-патріотичного виховання студентської молоді академії.

Основними завданнями є:

- розгляд документів з проблем національно-патріотичного виховання

(накази, інструктивні листи тощо, які надходять до ЧМА з Міністерства освіти і науки України, МОЗ України, інших керівних органів) та розробка заходів на їх виконання;

- розробка комплексної, перспективної Програми національно-патріотичного виховання студентів академії;
- розробка структури управління виховним процесом в академії;
- затвердження функціональних обов'язків об'єктів управління виховним процесом;
- складання календарних планів виховних, масових оздоровчих та спортивних заходів;
- розгляд і затвердження планів виховної роботи структурних підрозділів академії (факультетів, бібліотек тощо);
- визначення тематики науково-практичних конференцій, семінарів кураторів та нарад з проблем національно-патріотичного виховання, постійно діючого семінару-практикуму кураторів студентських груп, голів студентських рад;
- організація і проведення відзначення державних свят, пам'ятних дат, ювілеїв діячів національної культури і мистецтва;
- залучення до виховної роботи героїв учасників бойових дій;
- залучення до виховної роботи висококваліфікованих спеціалістів за спрямуванням, представників громадськості, національної наукової та медичної еліти;
- використання засобів масової інформації у висвітленні досвіду виховання студентів;
- контроль за виконанням кафедрами цикловими комісіями Концепції національно-патріотичного виховання студентів у процесі навчання і в позанавчальний час;
- узагальнення результатів контролю виховної роботи та соціологічних досліджень на виховну тематику, підготовка на їх основі пропозиції щодо удосконалення організації та проведення виховної роботи;
- аналіз тематичної спрямованості репертуарних планів колективів художньої самодіяльності і внесення пропозицій щодо відповідності їх змісту основним положенням Концепції національно-патріотичного виховання.

3. Усі напрями виховної діяльності реалізуються через конкретні оптимальні форми та методи освітнього потенціалу (навчально-виховні програми та плани; аудиторна робота; позааудиторна робота; створення умов для повноцінної життєдіяльності і творчості студентів) та скоординованої діяльності і співпраці із навчальними, освітньо-культурними закладами, громадськими організаціями та органами влади.

Серед виховних напрямів сьогодні найбільш актуальними виступають

громадянсько-патріотичне, духовно-моральне, військово-патріотичне та екологічне як основні складові національно-патріотичного виховання, як стрижеві, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь, які розглядатимуть розвиток держави як запоруку власного особистісного розвитку, що спирається на ідеї патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності за природу як за національне багатство, здорового способу життя, готовність до змін та до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України.

4. Виховна діяльність в Академії є складовою частиною цілісного навчально-виховного та наукового процесу і включається до планів роботи структурних підрозділів, розглядається на засіданнях Вчених рад, Ради студентського самоврядування а також конкретизується у діяльності кураторів та керівників груп.